

1940-11-02

AFSENDER

Olga Wagner, Siegfried Wagner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Lyngby (Danmark)

Modtagersted:

Nice (Frankrig)

Omtalte personer:

Michelle Bourret

Den Frie Udstilling

Erick Struckmann

Olga Wagner

Omtalte steder:

Den Frie Udstilling, København

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: B/1/1 - Wagner

DOKUMENTINDHOLD

Danmark er besat, og det kniber med brændsel, gas og lysforbrug. Wagner lever isoleret, og han frygter for sin og andre jøders fremtid. Han lå lammet på sofaen i to uger efter besættelsen. Nu er han dog flittig og arbejdsom igen. På Den Frie regerer Struckmanns kreds, og Wagner kommer der ikke længere. Han klager over, at faglig kunnen og idealisme ikke længere er i højsædet. Afslutningsvis sender Olga en hilsen, og Wagner medsender et fotografi af Willumsens buste.

TRANSSKRIFTION

2 Novbr 1940.¹

Kære Willumsen!

Igaar morges fik jeg Dit længe ventede Brev, 8 Maaneder og 7 Dage forsinket, jeg vidste jo at det maatte komme en Dag, hjertelig Tak for det. Det er rart at høre fra Dig selv om det er sjældent. Vi taler ofte, meget ofte om Dig og Madame. Vi beklager at Du sidder saa isoleret dernede men vi her i Lyngby, er næsten lige saa ensomme. Du skriver at Du ikke har arbejdet i Atelierne i Vinter, vi her havde ikke mere Brændsel den 1te Martz og saa frøs vi som vi var stive og næsten følelsesløse; hvordan vil det ikke blive i Vinter her. Jeg har faaet tildelt ¼ Del af mit normale Forbrug. Lyset maa vi næsten ikke bruge og Gassen kniber det ogsaa med. Mon Menneskene

aldrig bliver klogere?

Da Katastrofen indtraf her, blev jeg lammet, i 14 Dage laa jeg paa en Sofa fra Morgen til Aften, men saa tog jeg mig sammen og begyndte at arbejde igen i Værkstedet og har aldrig været flittigere og næppe tidligere lavet bedre Ting (mener jeg da selv). Jeg har ikke endnu vist Arbejderne til et Menneske.

Jeg gaar og venter paa, det som vil overgaa min Race, det er frygtelige Udsigter. I den frie Udstilling kommer jeg ikke, jeg er ganske isoleret derude. Jeg udstiller saalænge derude som jeg endnu er taalt. Hvad der vil ske til 50 aars Jubilæet ved jeg ikke, der var Generalforsamling derude i Lørdags, men jeg kommer der

ikke saalænge Struckmann og hans Kreds regerer. Den frie Udstilling er forvandlet da Du og Dine Kammerater stiftede Udstillingen, var i Idealister, nu er det Begreb fejlet ud af Huset, og alle som har Idealitet i Kroppen bliver hunset. Ja saadan forandrer Tiderne sig. Jeg er uendelig Taknemmelig for at jeg traf Dig og blev Elev, Du har altid staaet for mig som en af de faa – ja meget faa danske Kunstnere som med "Rette" tør smykke sig med Kunstnernavn.

Mangel paa Inteligens er Dyd og ingen "Faglig" kunnen er Egenskaber som er højst skattet herhjemme. Hvorlænge jeg kan klare de Skær som jeg er ude for nu, ved jeg ikke – men alt faar jo en Ende.

Jeg sender nu et Fotografi af Din Buste – jeg vil haabe at det naar Dig. Nu mange hjertelige Hilsner ogsaa til Madame fra Din altid hengivne Siegfried Wagner.

Kære Willumsen!

Hvor har vi længtes efter at høre hvordan det gik Dem og Madame Bouret og hvor har vi talt om Dem og gættet paa hvorledes alt stillede sig for Dem. Deres Brev var en hel Oplevelse for os, skønt det har været saa længe undervejs, at alt imedens kan have forandret sig. De ser at vi er ogsaa revet ud af vort ellers saa rolige Liv, men hvem er ikke det. En hjertelig Hilsen til Dem og Madame fra Deres hengivne Olga Wagner.

¹ Brevet er blevet censureret. I den forbindelse er der øv. tv. blevet noteret med blyant: 1798 – – 861

1798- -861 2 Novbr 1940.

Kære Willumsen!

Tomas Mørchs fik jeg ord længe
center Brev, 8 Mændet og F
dags forsinket, jeg vidste jo at
ord måtte komme en Dag,
hvertelig Tak for ord. Det er
sæd at høre fra dig selv
om ord er sjældent. Vi taler
ofte, meget ofte om dig og
Mødeme. Vi beklager at du
siddet saa isoleret druede
men vi her i Lyngby, er
næsten lige saa ensomme.
Du skrives at du ikke
har arbejdet i Atelierne
i Vinter, vi her har ikke
mere Brændel om Te Metz
og saa jo vi som vi var
stive og næsten følelses-
løse; hvordan vil ord ikke
blive i Vinter her. Jeg har
faaet til ord 1/4 Del af
mit normale Forbrug,
dysket man vi næsten ikke
bruge og Gården kniber om
ogsaa med. Man Menneskene

aldrig bliver klogere?
Da Katastrofen indtraf
her, blev jeg lammet, i
14 dage lå jeg på en
sofa på morgnen til Aften,
men saa tog jeg mig sam,
men og begyndte at arbejde
igen i Veckstedt og her
aldrig vandt fejttigere og
nappe tidligere lavt bedre
ting (menner jeg da selv). Jeg
har ikke endnu vist
Arbejdere til et Menneske
Jeg går og venter på, om
Solen vil overge min
Pase, det er frygteligt Ud-
sigter. I den fine Nøstilling
kammer jeg ikke, jeg er ganske
isovant drødt. Jeg indstiller
Saa længe drødt som jeg
endnu er taet. Hvad du
vil ske til 50 års Jubi-
laet ved jeg ikke, det var
Generalforsamling derude i
Lørdags, men jeg kommer des

ikke Saa længe Strickmann
og hans Krebs regerer. Den
jævi Udstilling er forandret
da Du og dine Kammerater
stiftede Udstillingen, var
i Idalitet, nu er det
Begrub sejnd ind af Huset
og alle som har Idalitet i
Kroppen bliver kiindt. Ja
Saa den forandres Tidene
sig. Jy er uendelig tak
hemmelig for at Jy traf
sig og blev Elev, Du har
allid staaet for mig som
en af de faa - ja megen
faa danske Kunstnere som
med "Pette" tør skrykke sig
med Kunstnernavn.

Mangel paa Intelligens
er Dyd og ingen, Faglig
Tænnen er Znakaber som
er højt skattet herhjemme.
Hvortilse Jy kan klare
de Sker som Jy er ind
for mig, ved Jy ikke - men
all faa jo en Ende.

Jeg sender thi et Fotografi
af Din Børte - jeg vil haabe
at du naar dig. Nu manges
hjerterlige Hilsener ogsaa til
Madame fra Din altid
hengivne
Siegfried Wagner.

Kære Willumsen!

Hvor har vi længtes efter at høre
hvordan det gik Dem og Madame
Bouret og hvor har vi talt om
Dem og gættet paa hvorledes alt
stillede sig for Dem. Deres Brev
var en hel Oplevelse for os, og det
det det har varet saa længe under-
vejs, at alt imidlertid kan have
forandret sig. De ser at vi er
ogsaa reud og at vort ellers
saa rolige Liv, men hvem er det
det. En hjertelig Hilsener til Dem
og Madame fra Deres hengivne
Olga Wagner.